

تعمیر

● شاعر: جودیت ویورست
● ترجمه‌ی رضی هیرمندی
● تصویرگر: هدا حدادی

دستِ غول‌آسایی دراز می‌شود
از درون سینه‌ام، قلبم را
بیرون می‌کشد و چنان
می‌فشاردش محکم، که می‌شکنند.

دستِ مهربانی دراز می‌شود
با چسب و با نوار
قلبم را به هم می‌چسباند
تا بیش و کم، مثل اولش شود.

حالا دیگر فهمیده‌ام
که قلبِ شکسته هم تعمیر می‌شود
اما تا نوار و چسب از راه برسد،
طفلکی قلب من!

باید هی درد بکشد
درد بکشد
و باز
درد بکشد!

